

Música: Cristòfor Taltabull

Text: Fèlix Castellà

LES SET PARAULES
DE NOSTRE SENYOR
JESUCRIST

PER A COR MIXT

DINSIC
Publicacions Musicals, S.L.

Col·lecció Música Coral núm. 8

*Les set paraules de
Nostre Senyor Jesucrist*

per a cor mixt

Música: Cristòfor Taltabull

Text: Fèlix Castellà

Edició: Josep Soler i Teodor Roura

Traducció dels textos llatins al català, al castellà i a l'anglès.

Coberta: Gravat d'Enric Cristòfor Ricart propietat de la Biblioteca-Museu de Balaguer de Vilanova i la Geltrú, qui ha autoritzat la seva reproducció en aquesta publicació.

Amb la col·laboració del Departament de
Cultura de la Generalitat de Catalunya,
(Direcció General de Promoció Cultural).

Traducció del text : QSL
Maquetació: DINSIC GRÀFIC
1a edició: gener 99

© Josep Soler i Teodor Roura
© Drets de publicació cedits a: DINSIC Publicacions Musicals, S.L.
Santa Anna 10 E 3a - 08002 Barcelona
<http://www.dinsic.es> - e-mail: dinsic@dinsic.com

Imprès a Barcelona Digital
C/ Mallorca, 367 - 08013 Barcelona.

Dipòsit Legal: B-5.531-99
ISBN: 84-86949-64-5

La reproducció total o parcial d'aquesta obra per qualsevol procediment, comprenent-hi la reprografia i el tractament informàtic, com també la distribució d'exemplars mitjançant lloguer i préstec, resten rigorosament prohibides sense l'autorització escrita de l'editor o entitat autoritzada, i estaran sotmeses a les sancions establertes per la llei.

Distribueix: DINSIC Distribucions Musicals, S.L.
Santa Anna 10 E 3a - 08002
tel. (3) 318 06 05 - fax (3) 412 05 01
<http://www.dinsic.es> - e-mail: dinsic@dinsic.com

PRÒLEG

L'autor

Crístofor Taltabull i Balaguer va nèixer a Barcelona el 28 de juliol de 1888 i va morir a la mateixa ciutat l'1 de maig de 1964. Realitzar els estudis musicals amb els professors Claudi Martínez Imbert i Josep Font Roger. Posteriorment, amb en Felip Pedrell, estudià harmonia, composició i musicologia. El novembre de 1907 va estrenar-se la seva primera obra simfònica, *Waldemar Dae*, que va ser molt ben rebuda per la crítica barcelonina. Poc després va marxar cap a Munic on va restar fins el juny de 1908. En aquesta estada a la ciutat alemanya va mantenir contactes amb Max Reger, arran dels quals va escriure la *Sonatina per a piano* (1908) dedicada al compositor alemany i va estrenar a Barcelona (febrer de 1910), sota la direcció de Franz Beidler, el *Pròleg Simfònic per a un Drama*, composició de semblant títol a una de Max Reger.

De 1910 a 1940 va residir a París, on va tenir diversos treballs musicals: corrector i lector d'editorials musicals com la Durand, professor de composició, director d'orquestra en uns estudis cinematogràfics, arranjador, pianista, etc. Tota l'obra escrita durant aquest període es va destruir, a causa dels bombardeigs a la Segona Guerra Mundial, segons pròpia confessió.

En finalitzar la guerra civil espanyola (1936-1939) tornà a Barcelona on visqué fins a la mort i on realitzà una gran tasca pedagògica al marge de les institucions oficials. Cal destacar entre els alumnes que van assistir a les seves classes els compositors Xavier Benguerel, Joan Guinjoan, Salvador Moreno i Josep Soler; el director de l'Escolania de Montserrat i pedagog Ireneu Segarra; l'organista i musicòleg Gregori Estrada; el director d'orquestra i pedagog Marçal Gols, i el director de cor Manel Cabero, entre altres. També va dedicar part del seu temps a la direcció de dos grups corals: l'Acadèmia Bach en aquesta ciutat i els Madrigalistes d'Iluro a Mataró. Fruit d'aquesta activitat són les composicions corals que avui es conserven i que són tant apreciades pels amants del cant coral. De totes elles en destaca la que es presenta en aquesta edició.

L'obra

Aquesta obra dedicada als cantaires de la coral Santa Cecília de Mataró i conservada en l'arxiu de l'església de Santa Maria d'aquesta ciutat, va ser escrita l'any 1943 a prec del seu deixeble Domènec Rovira que juntament amb el vicari de la parròquia de Sant Josep de la mateixa ciutat, mossèn Jaume Ximenes, "volien donar un relleu

especial a la predicació de *Les Set Paraules* que tradicionalment es venien celebrant durant les solemnitats de la setmana santa".¹ El text va ser encomanat al mossèn i llatísta Fèlix Castellà.

L'obra va ser composta en tres mesos des del Nadal de 1942 al març de 1943, i a mesura que el mestre Taltabull l'anava component, es copiava i s'assajava. Va ser estrenada aquell mateix any sota la direcció de Domènec Rovira i a la mort d'aquest, l'any 1945, va ser dirigida durant alguns anys pel propi Taltabull.

Escrita per a orquestra de corda, dues flautes, orgue, tenor solista i cor, està dividida en nou seccions: preludi, set paraules i epíleg simfònic.

La tercera paraula va ser originalment escrita només per al tenor sol, però més tard i a sol·licitud de Francesc Esquerra s'hi va afegir el coral final; d'aquí que pugui sobtar l'enllaç entre els dos fragments.

La interpretació d'aquesta obra va ser pensada com a comentari musical a la prèdica de les set paraules.

L'edició que presentem és una reducció per a piano del propi mestre Taltabull que en principi hauria de servir només per a la preparació del cor, però també pot ser útil per a una interpretació en concert quan els costos impedeixin la interpretació d'una orquestra. En aquesta ocasió tant l'acompanyament amb orgue com amb piano serien bones opcions, però en tot cas cal recomanar l'ús del violoncel en la introducció de la tercera paraula.

Teodor Roura

1. Testimoni de Francesc Esquerra, cantaire dels Madrigalistes d'Iluro, expressat en un article titulat "Les set paraules de Jesús en la creu" i que va publicar el març de 1985 en la revista *Maresme* de Mataró.

PRÓLOGO

El autor

Crístòfor Taltabull Balaguer nació en Barcelona el 28 de julio de 1888 y murió en la misma ciudad el 1 de mayo de 1964. Cursó sus estudios musicales con los profesores Claudi Martínez Imbert y Josep Font Roger. Posteriormente, con Felipe Pedrell, estudió armonía, composición y musicología. En noviembre de 1907 estrenó su primera obra sinfónica, *Waldemar Dae*, que recibió una buena acogida por parte de la crítica barcelonesa. Al poco tiempo partió hacia Munich, donde residió hasta junio de 1908.

Durante su estancia en la ciudad alemana mantuvo contactos con Max Reger; fruto de estos contactos fue la composición de la *Sonatina para piano* (1908) dedicada al compositor alemán y el estreno en Barcelona (febrero de 1910) bajo la dirección de Franz Beidler del *Prólogo Sinfónico para un Drama*, composición de parecido título a una de Max Reger.

De 1912 a 1940 residió en París realizando diversos trabajos musicales: corrector y lector de editoriales musicales como la editora Durand, profesor de composición, director de orquesta en unos estudios cinematográficos, arreglista, pianista, etc. Toda la obra escrita en este período se destruyó a causa de los bombardeos durante la Segunda Guerra Mundial según su propio relato.

Al finalizar la guerra civil española (1936-39) regresó a Barcelona, donde vivió hasta su muerte y donde realizó una gran labor pedagógica al margen de las instituciones oficiales. Entre los alumnos que asistieron a sus clases destaquemos los compositores Xavier Benguerel, Joan Guinjoan, Salvador Moreno y Josep Soler; el director de la Escolania de Montserrat y pedagogo Ireneu Segarra; el organista y musicólogo Gregori Estrada; el director de orquesta y pedagogo Marçal Gols, y el director de coro Manel Cabero, entre otros. También dedicó parte de su tiempo a la dirección de dos agrupaciones corales: la Academia Bach en esta ciudad y los Madrigalistas de Iluro en Mataró. Fruto de esta actividad son las composiciones corales que hoy se conservan y que son tan apreciadas por los amantes del canto coral. De todas ellas destaca la que se presenta en esta edición.

La obra

Esta obra, dedicada a la coral Santa Cecilia de Mataró y conservada en el archivo de la iglesia de Santa María de esta ciudad, fue escrita en el año 1943 a petición de su discípulo Domènec Rovira que juntamente con el

vicario de la parroquia de San Josep de la misma ciudad, el sacerdote Jaume Ximenes, “querían dar un especial relieve a la predicación de las *Siete Palabras* que tradicionalmente se celebraba durante las solemnidades de la Semana Santa”.¹ El texto fue encomendado al sacerdote y latinista Fèlix Castellà.

La obra fue escrita en tres meses desde la Navidad de 1942 a marzo de 1943, y a medida que el maestro Taltabull la componía, se copiaba y se ensayaba. Fue estrenada aquel mismo año bajo la dirección de Domènec Rovira y a la muerte de éste, ocurrida en el año 1945, fue dirigida durante algunos años por el propio Taltabull.

Escrita para orquesta de cuerda, dos flautas, órgano, tenor solista y coro, está dividida en nueve secciones: preludio, siete palabras y epílogo sinfónico.

La tercera palabra fue originalmente escrita para tenor solo, pero más tarde, y a petición de Francesc Esquerra, el maestro Taltabull añadió el coral final; de aquí que pueda sorprender el enlace entre los dos fragmentos.

La interpretación de esta obra había de servir, en un principio, como comentario musical a la prédica de las siete palabras.

La edición que presentamos es una reducción para piano del propio maestro Taltabull y en un principio sólo serviría para la preparación del coro, pero también será de utilidad para una interpretación en concierto cuando los costes impidan la participación de una orquesta. En esa ocasión tanto la utilización del órgano como del piano serían buenas opciones, recomendando, en todo caso, la utilización del violoncelo en el inicio de la tercera palabra.

Teodor Roura

1. Testimonio de Francesc Esquerra, cantante de los Madrigalistas de Iluro, expresado en un artículo titulado “Les set paraules de Jesús a la Creu” y publicado en marzo de 1985 en la revista *Maresme* de la ciudad de Mataró.

PROLOGUE

The author

Cristòfor Taltabull Balaguer was born in Barcelona on 28 July 1888 and died in that city on 1 May 1964. He studied music with Claudi Martínez Imbert and Josep Font Roger. Later, with Felip Pedrell, he studied harmony, composition and musicology. His first symphonic work *Waldemar Dae* was played in public in November 1907 and was well received by the Barcelona critics. Shortly afterwards he left to go and live in Munich, where he remained until June 1908.

During his stay in the German city he was in regular contact with Max Reger, and from their relationship there emerged the composition *Sonatina para piano* (1908) dedicated to the composer, while February 1910 saw the first performance under the baton of Franz Beidler of the *Prólogo Sinfónico para un Drama*, which bears a title similar to a piece by Max Reger.

Between 1912 and 1940 he lived in Paris carrying out various music-related work: corrector and reader for music publishing houses such as Durand, teacher of composition, orchestral conductor with cinema studios, arranger, pianist, and so forth. But all the works he wrote over this period were destroyed in the bombardments during the Second World War, as the composer himself relates.

At the end of the Spanish Civil War (1936-39) he returned to Barcelona, where he lived until his death and engaged in significant teaching work from outside the official institutions. Notable amongst the pupils who attended his classes were: the composers Xavier Berenguer, Joan Guinjoan, Salvador Moreno and Josep Soler; the teacher and conductor of the Montserrat Abbey choir, Ireneu Segarra; the organist and musicologist Gegori Estrada; the orchestral conductor and teacher Marçal Gols and the choir conductor Manel Cabero, amongst others. He also devoted part of his time to conducting two choirs, the “Academia Bach” of Barcelona and the “Madrigalistas de Iluro” of Mataró. Fruits of that choir conducting work were the choral compositions preserved today and so highly appreciated by choral singing enthusiasts. And outstanding amongst them is the work we present in this edition.

The work

This work is dedicated to Mataró’s Saint Cecilia choir, and is preserved in the archives of the Santa Maria church in that city. It was written in 1943 at the request of his disciple Domènec Rovira, who together with the

parish priest of the city’s Sant Josep parish, Jaume Ximenes, “wished to highlight the preaching of the *Seven Words*”, traditionally celebrated during the Holy Week solemnities¹. The text was entrusted to the priest and Latin scholar Fèlix Castellà.

The work was written over a period of three months from Christmas 1942 to March 1943, and was copied up and rehearsed as Taltabull composed it. It had its first performance that same year under the conductorship of Domènec Rovira, and when he died in 1945 the choir was then taken over for a few years by Taltabull himself.

Written for string orchestra, two flutes, organ, solo tenor and choir, it is divided into nine sections: prelude, seven words and symphonic epilogue.

The third word was originally written for solo tenor, but later, at the request of Francesc Esquerra, Taltabull added the final choral section, which can surprise with its link between the two fragments.

This work was in principle to be played as a musical commentary to sermons on the seven words.

The edition presented herein is a scale-down for piano by Taltabull himself. It would in principle have been simply for training the choir, though it will also be found useful for concerto performance, where cost prevents use of an orchestra. Where that is the case, both piano and organ would be good choices, while it would be advisable to use a cello for the start of the third word.

Teodor Roura

1. As recounted by Francesc Esquerra, a singer with the Madrigalistas de Iluro in an article entitled “Les set paraules de Jesús en la Creu” (The Seven Words of Christ on the Cross) and published in March 1985 in the Mataró-based magazine Maresme.

PROLOGUE

L'auteur

Cristòfor Taltabull Balaguer naît le 28 juillet 1888 à Barcelone, où il mourra le 1er mai 1964. Il aura comme professeurs de musique Claudi Martínez Imbert et Josep Font Roger ; et, par la suite, il étudiera l'harmonie, la composition et la musicologie avec Felip Pedrell. En novembre 1907, il joue sa première œuvre symphonique, *Waldemar Dae*, à laquelle la critique barcelonaise réserve un bon accueil. Peu de temps après, il part pour Munich où il résidera jusqu'en juin 1908.

Pendant son séjour dans la capitale bavaroise, il est en contact avec Max Reger, ce qui lui permettra de composer la *Petite sonate pour piano* (1908), dédiée au compositeur allemand, et de donner la première (février 1910), à Barcelone, du *Prologue symphonique pour un drame*, sous la direction de Franz Beidler, une composition portant d'ailleurs le même titre qu'une œuvre de son mentor.

De 1912 à 1940, il vit à Paris où il exerce différentes professions toutes liées à la musique : correcteur et lecteur pour des maisons d'éditions musicales telles que Durand ; professeur de composition ; chef d'orchestre dans des studios cinématographiques ; arrangeur ; pianiste, etc.. L'ensemble de son œuvre écrite pendant cette période sera détruite à cause des bombardements de la Seconde Guerre mondiale, comme il l'a lui-même indiqué.

À la fin de la Guerre civile espagnole (1936-39), il revient à Barcelone, où il vivra jusqu'à sa mort et où il réalisera une importante tâche pédagogique en marge des institutions officielles. Parmi les étudiants qui assisteront à ses cours, on pourra remarquer les compositeurs Xavier Benguerel, Joan Guinjoan, Salvador Moreno et Josep Soler ; le directeur de l'école de chant de l'abbaye de Montserrat et pédagogue Ireneu Segarra ; l'organiste et musicologue Gregori Estrada ; le chef d'orchestre et pédagogue Marçal Gols ; ainsi que le chef de chœur Manel Cabero, parmi d'autres. Il consacre aussi une partie de son temps à la direction de deux groupes choraux, l'Academia Bach, dans cette même ville, et les Madrigalistas de Iluro, à Mataró, dans la région de Barcelone. Les compositions que l'on conserve encore aujourd'hui et qui sont si appréciées des amoureux du chant choral sont d'ailleurs le fruit de cette activité. De toutes celles-ci, la plus remarquable est sans doute celle que présente cette édition.

L'œuvre

Cette œuvre, dédiée à la chorale Santa Cecilia de Mataró et conservée dans les archives de l'église Santa Maria de cette ville, a été écrite en 1943, à la demande de son disciple Domènec Rovira. Celui-ci, en effet, avec le vicaire de la paroisse San Josep, le prêtre Jaume Ximenes, « voulaient mettre particulièrement en relief la prédication des *Sept paroles*, qui est traditionnellement célébrée pendant les fêtes de Pâques¹ ». Le texte en a été commandé au prêtre et latiniste Fèlix Castellà.

L'œuvre a été écrite en trois mois, de Noël 1942 à mars 1943, et elle était copiée et répétée à mesure que le maître Taltabull la composait. Elle a été jouée pour la première fois la même année sous la direction de Domènec Rovira et, à la mort de celui-ci, en 1945, elle a été dirigée pendant quelques années par Taltabull lui-même.

Écrite pour un orchestre d'instruments à cordes, deux flûtes, un orgue, un ténor soliste et un chœur, elle est divisée en neuf sections : un prélude, sept paroles et un épilogue symphonique.

La troisième parole avait été écrite, à l'origine, pour un ténor solo, mais par la suite, et à la demande de Francesc Esquerra, le maître Taltabull ajouta le chœur final, d'où le fait que la liaison entre les deux fragments puisse surprendre.

L'interprétation de cette œuvre devait au départ servir de commentaire musical à la prédication des sept paroles.

L'édition que nous présentons est une réduction pour piano du maître Taltabull lui-même et elle ne devait servir, en principe, qu'à la préparation du chœur. Toutefois, elle pourra aussi être utilisée pour son interprétation en concert, lorsque les coûts empêcheront la participation d'un orchestre. Dans ce cas, aussi bien l'utilisation de l'orgue que celle du piano constitueraient d'excellentes options, en recommandant cependant toujours la présence d'un violoncelle au début de la troisième parole.

Teodor Roura

1. Témoignage de Francesc Esquerra, chanteur de Los Madrigalistas de Iluro, recueilli dans un article ayant pour titre Les set Paraules de Jesús en la Creu, publié en mars 1985 dans la revue Maresme de la ville de Mataró.

VORWORT

Der Autor

Cristòfor Taltabull Balaguer wurde am 28. Juli 1888 in Barcelona geboren und starb dort am 1. Mai 1964. Er studierte Musik bei den Professoren Claudi Martínez Imbert und Josep Font Roger und danach bei Felip Pedrell Harmonielehre, Komposition und Musikwissenschaft. Im November 1907 wurde seine erste Symphonie, *Waldemar Dae*, uraufgeführt und von der Barceloneser Kritik gut angenommen. Kurz darauf ging er nach München, wo er bis Juni 1908 lebte.

Während seines Aufenthalts in dieser deutschen Stadt stand er mit Max Reger in Kontakt. Folge dieses Kontakts war die Komposition der *Sonatina para piano* (1908), die dem deutschen Komponisten gewidmet ist, und die Uraufführung des *Prólogo Sinfónico para un Drama* (Symphonisches Vorspiel zu einem Drama) in Barcelona im Februar 1910 unter der Leitung von Franz Beidler, ein Stück, dessen Titel an ein Werk von Max Reger angelehnt war.

Zwischen 1912 und 1940 lebte er in Paris, wo er verschiedene Tätigkeiten im musikalischen Bereich ausübte: Er war Korrektor und Lektor bei Musikverlagen wie dem Verlag Durand, Kompositionslehrer, Orchesterdirigent in Filmstudios, Bearbeiter von Musikstücken, Pianist usw. Alles, was er in jener Zeit komponierte, ging ihm zufolge während des Zweiten Weltkriegs bei Bombenangriffen verloren.

Nach Ende des Spanischen Bürgerkriegs (1936-39) kehrte er nach Barcelona zurück, wo er bis zu seinem Tod lebte und außerhalb der offiziellen Institutionen große pädagogische Leistungen vollbrachte. Unter seinen Schülern sind besonders die Komponisten Xavier Benguerel, Joan Guinjoan, Salvador Moreno und Josep Soler hervorzuheben, desweiteren Ireneu Segarra, Pädagoge und Leiter des Knabenchors von Montserrat, der Organist und Musikwissenschaftler Gregori Estrada, der Orchesterdirigent und Pädagoge Marçal Gols, der Chorleiter Manel Cabrero und viele andere mehr. Darüber hinaus widmete er einen Teil seiner Zeit der Leitung zweier Chöre: der "Academia Bach" in Barcelona und den "Madrigalistas de Iluro" in Mataró. Aus dieser Tätigkeit entstanden seine heute noch erhaltenen und von Liebhabern der Chormusik hochgeschätzten Chorwerke. Unter all diesen zeichnet sich besonders das hier vorgestellte Werk aus.

Das Werk

Dieses Werk, das dem Chor von Santa Cecilia de Mataró gewidmet ist und im Archiv von Santa Maria in ebendieser Stadt aufbewahrt wird, entstand im Jahre 1943 auf Wunsch seines Schülers Domènec Rovira, der gemeinsam mit dem Vikar der Gemeinde St. Josep von Mataró, dem Priester Jaume Ximenes "das Gebet der Sieben Worte, das während der Karwochen-Gottesdienste gesprochen wird, besonders hervorheben wollte"¹. Den Text schrieb der Priester und Latinist Fèlix Castellà.

Taltabull schrieb das Werk innerhalb von drei Monaten, zwischen Weihnachten 1942 und März 1943, und während er noch daran arbeitete, wurde es schon vervielfältigt und einstudiert. Es wurde noch im selben Jahr unter der Leitung von Domènec Rovira uraufgeführt und nach dessen Tod im Jahre 1945 einige Jahre lang von Taltabull selbst dirigiert.

Es ist für Streicher, zwei Flöten, Orgel, Solo-Tenor und Chor geschrieben und in neun Abschnitte untergliedert: Vorspiel, die Sieben Worte und symphonisches Nachspiel.

Das dritte Wort war ursprünglich für Solo-Tenor geschrieben, auf Wunsch Francesc Esquerras fügte Taltabull jedoch später den Schlußchor hinzu; daher wirkt die Verbindung zwischen den beiden Fragmenten vielleicht ein wenig überraschend.

Die Interpretation dieses Werks sollte im Prinzip einen musikalischen Kommentar zum Gebet der Sieben Worte darstellen.

Die hier präsentierte Ausgabe ist ein von Taltabull selbst erstellter Klavierauszug, der ursprünglich nur für die Chorproben vorgesehen war, aber auch für eine Konzertaufführung dienen kann, wenn die Mitwirkung eines Orchesters zu kostspielig ist. In diesem Fall können sowohl Orgel als auch Klavier eingesetzt werden; zu Beginn des dritten Worts ist aber in jedem Fall auch der Einsatz des Cellos zu empfehlen.

Teodor Roura

1. Nach Aussage von Francesc Esquerra, einem Sänger der "Madrigalistas de Iluro" in einem im März 1985 in der Zeitschrift "Maresme" der Stadt Mataró veröffentlichten Artikel namens "Die sieben Worte Jesus' am Kreuz".

Primera paraula

1 $\text{♩} = 50$ *Largo*

SOPRANOS

CONTRALTS

TENORS

BARÍTONS

BAIXOS

mf Nec

mf Nec

3

ver - be - ra nec ve - pres nec cla - vi lin - guam pre - me - re ne - que - unt

ver - be - ra nec ve - pres nec cla - vi lin - guam pre - me - re ne - que - unt

Tercera paraula

1 *Larghetto espressivo* ♩ = 72 Cello

The musical score is written for Cello and Piano. It begins with a tempo marking of 'Larghetto espressivo' and a metronome indication of 72 beats per minute. The key signature has one flat (B-flat). The score is divided into four systems, each containing a Cello staff and a Piano grand staff (treble and bass clefs). The Cello part features a melodic line with long, expressive notes and slurs. The Piano part provides a harmonic accompaniment with chords and moving lines. Dynamics include piano (*p*), mezzo-forte (*mf*), and forte (*f*). The score includes measure numbers 1, 4, 8, and 12 at the beginning of their respective systems.

4

8

12

p *mf* *p* *f* *mf*

Quarta paraula

1 $\text{\textcircled{S}}$ *Andante mosso* $\text{♩} = 104$

SOPRANOS

CONTRALTS

TENORS

BAIXOS

5 *p*

Tor - men - to - - - rum flu - cti - bus vi - de - or

p

Tor - men - to - - - rum flu - cti - bus vi - de - or

p

Tor - men - to - - - rum flu - cti - bus vi - de - or

p

Tor - men - to - - - rum flu - cti - bus vi - de - or

Cinquena paraula

1 *Andante sostenuto* ♩ = 76

SOPRANOS

CONTRALTS

TENORS

BARÍTONS

BAIXOS

5

p

A cu - na - bu - lis ad cal - va - riae

p

A cu - na - bu - lis ad cal - va - riae

5

p

8

f Nul - - - la da - - - ta

mon - - - tem *f* Nu - - - la da - - - ta

f Nu - la da - - - ta

mon - - - tem *f* Nu - - - la da - ta

f

10

f Nul - la da - ta re - qui - e *p* o - ves quae -

re - - - qui - e *p* o - - - ves quae - si - - -

re - - - qui - e *p* o - ves quae -

re - - - - - - qui - e *p* o - ves quae -

re - qui - e o - ves quae - si - - - - -

f *p subito*

Epíleg simfònic

Et haec dicens, expiravit.
Et ecce velum templiscissum est
in duas partes, a summo usque
deorsum, et terra mota est,
et petrae scisse sunt, et
monumenta aperta sunt.

Lento

Allegro moderato

Detailed description of the musical score: The score is for a symphonic piece in C major, 4/4 time. It consists of three systems. The first system is marked 'Lento' and features a piano (p) dynamic. The second system continues the 'Lento' section. The third system is marked 'Allegro moderato' and features a forte (f) dynamic. The score includes various musical notations such as treble and bass staves, clefs, time signatures, and dynamic markings.

Traducció dels textos

Català

Brevíssima interpretació, musicalitzada amb l'art meravellós de la música,
de les set paraules pronunciades pel Crist clavat a la creu

1a

Ni els assots, ni les espines, ni els claus
m'han pogut emmudir per dir:
Pare perdoneu-los que no saben pas el que fan

2a

En veritat t'ho dic: avui seràs amb mi al Paradís
Vaig escoltar el lladre, vaig perdonar Maria i
també perdonaré els qui estiguin ben penedit.

3a

Dona, aquí teniu el vostre fill
Estimat deixeble *aquí tens la teva mare*
Per la Mare s'arriba al Pare

4a

Em sento aclaparat per l'allau de turments.
S'ha apagat per a mi la llum de la felicitat
Déu meu, Déu meu per què m'heu abandonat

5a

Des del naixement fins el Calvari
he cercat les meves ovelles sense repós
Tinc set, i set tindrè fins a la fi dels temps

6a

S'han complert les profecies.
Els crims s'han expiat amb escreix.
L'infern s'ha emportat el botí. *Tot s'ha complert*

7a

Amarat de sang i abatut de sofriment
cerco la faç del Creador, cridant amb força:
Pare a les vostres mans encomano el meu esperit

Epíleg Simfònic

I dient aquestes paraules va expirar.
I el vel del temple s'esquinçà
en dos de dalt a baix, la terra tremolà,
Les roques s'esberlaren i els sepulcres s'obriren

Castellà

Brevísima interpretación, musicalizada con el arte maravilloso de la música
de las siete palabras pronunciadas por Cristo clavado en la cruz

1ª

Ni los azotes, ni las espinas, ni los clavos
han podido acallarme para decir
Padre perdónalos que no saben lo que hacen

2ª

En verdad te digo: hoy estarás conmigo en el Paraíso
Escuché al ladrón perdoné a María
Y también perdonaré a los que estén arrepentidos.

3ª

Mujer aquí tienes a tu hijo
Y al amado discípulo *aquí tienes a tu madre*
Por la madre se llega al Padre

4ª

Me siento abrumado por el alud de tormentos
Se ha apagado en mi la luz de la felicidad
Dios mío, Dios mío ¿porqué me has abandonado?

5ª

Desde la cuna al calvario
he buscado mis ovejas sin reposo
Tengo sed y sed tendré hasta el fin de los tiempos

6ª

Se han cumplido las profecías
Los crímenes han sido expiados con creces
El infierno se ha llevado el botín *Todo se ha cumplido*

7ª

Empapado de sudor y abatido por el sufrimiento
busco la faz del Creador, gritando con fuerza
Padre en tus manos encomiendo mi espíritu

Epílogo Sinfónico

Y diciendo estas palabras expiró.
La cortina del templo se rasgó de arriba
abajo en dos partes.
La tierra tembló. Las rocas se hendieron,
y los sepulcros se abrieron

Anglès

Very short work, set using the marvellous art of music,
based on the seven words spoken by Christ as he hung nailed to the cross.

1)

Neither lashes, thorns or nails have been able to
silence me from saying:
*Father, forgive them, for they know not what
they do*

2)

*Verily I say unto thee, this day shalt thou be
with me in paradise.*
I listened to the thief, I pardoned Mary Magdalene,
And I will also forgive those who repent

3)

Woman, you have before you your son.
And to the beloved disciple he said,
here you have your mother;
For through the mother one reaches the Father

4)

I feel overcome by a raft of torments
The light of happiness has gone out in me
My God, my God, why hast thou forsaken me?

5)

From the cradle to calvary
I have unceasingly sought my flock
I am thirsty and will be thirsty until the end of time

6)

The prophecies have been fulfilled
Crimes have been more than expiated
Hell has carried off the booty *All has come to pass*

7)

Bathed in sweat and wearied by suffering
I seek out the countenance of the Creator,
crying out aloud
Father, into thy hands I commend my spirit

Symphonic epilogue

And having said thus he gave up the ghost
The veil of the temple was rent in twain from
the top to the bottom
And the earth did quake, and the rocks rent,
And the graves were opened.